

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 27 Φεβρουαρίου 2020
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2020/0030 (NLE)

6418/20
ADD 1

SOC 114
EMPL 97
ECOFIN 143
EDUC 80

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2020) 70 final ANNEX
Θέμα:	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ της πρότασης ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2020) 70 final ANNEX.

σνημμ.: COM(2020) 70 final ANNEX

Βρυξέλλες, 26.2.2020
COM(2020) 70 final

ANNEX

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

της

πρότασης

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών
μελών**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατευθυντήρια γραμμή 5: Τόνωση της ζήτησης εργασίας

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν ενεργά την κοινωνική οικονομία και να διευκολύνουν και να στηρίξουν τις επενδύσεις για τη δημιουργία ποιοτικών θέσεων εργασίας. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μειώσουν τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις στις προσλήψεις, να ενισχύσουν την υπεύθυνη επιχειρηματικότητα και την πραγματική αυτοαπασχόληση και, ειδικότερα, να στηρίξουν τη δημιουργία και την ανάπτυξη των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, μεταξύ άλλων μέσω της πρόσβασης σε χρηματοδότηση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν ενεργά την ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας, την κοινωνική καινοτομία, τις κοινωνικές επιχειρήσεις και να ενθαρρύνουν τις καινοτόμες μορφές εργασίας για να δημιουργήσουν ποιοτικές ευκαιρίες απασχόλησης και να προσφέρουν κοινωνικά οφέλη σε τοπικό επίπεδο.

Η φορολογική επιβάρυνση θα πρέπει να μετατοπιστεί από την εργασία σε άλλες πηγές φορολογίας που στηρίζουν περισσότερο την απασχόληση και την ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς και παράλληλα ευθυγραμμίζονται με τους στόχους για το κλίμα και το περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη την αναδιανεμητική επίδραση του φορολογικού συστήματος, με εξασφάλιση της προστασίας των εσόδων για επαρκή κοινωνική προστασία και δαπάνες για την ενίσχυση της ανάπτυξης.

Τα κράτη μέλη που διαθέτουν εθνικούς μηχανισμούς για τον καθορισμό των νόμιμων κατώτατων μισθών θα πρέπει να διασφαλίζουν την αποτελεσματική συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων με διαφανή και προβλέψιμο τρόπο που να επιτρέπει την επαρκή ανταπόκριση των μισθών στις εξελίξεις της παραγωγικότητας και τη δίκαιη αμοιβή για ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, με ιδιαίτερη προσοχή στις ομάδες χαμηλότερου και μεσαίου εισοδήματος με σκοπό την ανοδική σύγκλιση. Οι εν λόγω μηχανισμοί θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις οικονομικές επιδόσεις ανά περιφέρειες και κλάδους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν τον κοινωνικό διάλογο και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις με σκοπό τον καθορισμό των μισθών. Με σεβασμό των εθνικών πρακτικών, τα κράτη μέλη και οι κοινωνικοί εταίροι θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι όλοι οι εργαζόμενοι δικαιούνται επαρκείς και δίκαιους μισθούς μέσω συλλογικών συμβάσεων ή επαρκών νόμιμων κατώτατων μισθών, λαμβάνοντας υπόψη τις επιπτώσεις τους στην ανταγωνιστικότητα, τη δημιουργία θέσεων εργασίας και τη φτώχεια των εργαζομένων.

Κατευθυντήρια γραμμή 6: Ενίσχυση της προσφοράς εργασίας και βελτίωση της πρόσβασης στην απασχόληση, σε δεξιότητες και σε ικανότητες

Στο πλαίσιο της τεχνολογικής και της περιβαλλοντικής μετάβασης, καθώς και της δημογραφικής αλλαγής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν τη βιωσιμότητα, την παραγωγικότητα, την απασχολησιμότητα και το ανθρώπινο κεφάλαιο, με την προώθηση κατάλληλων γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων καθ' όλη τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής των ανθρώπων, που να ανταποκρίνονται στις τρέχουσες και μελλοντικές ανάγκες της αγοράς εργασίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να προσαρμόσουν και να επενδύσουν στα συστήματά τους εκπαίδευσης και κατάρτισης, ώστε να παρέχουν υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργαστούν με τους κοινωνικούς εταίρους, τους παρόχους εκπαίδευσης και κατάρτισης, τις επιχειρήσεις και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη για να αντιμετωπίσουν

τις διαρθρωτικές αδυναμίες στα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης και να βελτιώσουν την ποιότητα και τη συνάφειά τους με την αγορά εργασίας, με σκοπό επίσης την περιβαλλοντική μετάβαση. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στις προκλήσεις του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού. Τα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης θα πρέπει να εφοδιάζουν όλους τους εκπαιδευόμενους με βασικές ικανότητες, συμπεριλαμβανομένων των βασικών και των ψηφιακών δεξιοτήτων, καθώς και με εγκάρσιες ικανότητες, ώστε να θέτουν τις βάσεις για προσαρμοστικότητα σε μεγαλύτερη ηλικία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν για τη μεταφορά των δικαιωμάτων κατάρτισης κατά τις αλλαγές επαγγελματικής σταδιοδρομίας, μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση, μέσω ατομικών λογαριασμών μάθησης. Θα πρέπει να δίνουν τη δυνατότητα σε όλους να προβλέπουν και να προσαρμόζονται καλύτερα στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, κυρίως μέσω της συνεχούς επανακατάρτισης και αναβάθμισης των δεξιοτήτων, με σκοπό την υποστήριξη της δίκαιης και θεμιτής μετάβασης για όλους, την ενίσχυση των κοινωνικών αποτελεσμάτων, την αντιμετώπιση των ελλείψεων στην αγορά εργασίας και τη βελτίωση της συνολικής ανθεκτικότητας της οικονομίας σε κλυδωνισμούς.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενισχύσουν τις ίσες ευκαιρίες για όλους αντιμετωπίζοντας τις ανισότητες στα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, μεταξύ άλλων, με την παροχή πρόσβασης σε υψηλής ποιότητας προσχολική εκπαίδευση. Θα πρέπει να αυξήσουν τα επίπεδα συνολικής εκπαίδευσης, να μειώσουν τον αριθμό των νέων που εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο, να αυξήσουν την πρόσβαση και την ολοκλήρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να αυξήσουν τη συμμετοχή των ενηλίκων στη συνεχή μάθηση, ιδίως μεταξύ των εκπαιδευομένων που προέρχονται από μειονεκτούντα περιβάλλοντα και τους λιγότερο ειδικευμένους. Λαμβάνοντας υπόψη τις νέες απαιτήσεις για τις ψηφιακές, τις πράσινες και τις γηράσκουσες κοινωνίες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενισχύσουν τη μάθηση στον χώρο εργασίας στο πλαίσιο των συστημάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (EEK) (μεταξύ άλλων μέσω ποιοτικών και αποτελεσματικών προγραμμάτων μαθητείας) και να αυξήσουν τον αριθμό των πτυχιούχων θετικών επιστημών, τεχνολογίας, μηχανικής και μαθηματικών (STEM) τόσο σε μεσαίο επίπεδο EEK όσο και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Επίσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενισχύσουν τη σύνδεση της αγοράς εργασίας με την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την έρευνα, να βελτιώσουν την παρακολούθηση και πρόβλεψη των δεξιοτήτων, να προβάλλουν περισσότερο τις δεξιότητες και να καταστήσουν συγκρίσιμα τα προσόντα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποκτώνται στο εξωτερικό, και να αυξήσουν τις ευκαιρίες για αναγνώριση και επικύρωση των δεξιοτήτων και ικανοτήτων που αποκτώνται εκτός των συστημάτων τυπικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Θα πρέπει να αναβαθμίσουν και να αυξήσουν την προσφορά και την αξιοποίηση της ευέλικτης συνεχιζόμενης επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να υποστηρίξουν τους ενηλίκους με χαμηλό επίπεδο δεξιοτήτων για να διατηρήσουν ή να αναπτύξουν τη μακροπρόθεσμη απασχολησιμότητά τους, ενισχύοντας την πρόσβαση σε μαθησιακές ευκαιρίες υψηλής ποιότητας και την αξιοποίηση των ευκαιριών αυτών, μέσω της υλοποίησης των διαδρομών αναβάθμισης των δεξιοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης των δεξιοτήτων, της προσφοράς εκπαίδευσης και κατάρτισης που αντιστοιχεί στις ευκαιρίες της αγοράς εργασίας, καθώς και της επικύρωσης και της αναγνώρισης των δεξιοτήτων που αποκτήθηκαν.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν στους άνεργους και στα οικονομικά μη ενεργά άτομα αποτελεσματική, έγκαιρη, συντονισμένη και εξατομικευμένη βοήθεια που βασίζεται στην υποστήριξη για την αναζήτηση εργασίας, κατάρτιση, απόκτηση νέων προσόντων και πρόσβαση σε άλλες υποστηρικτικές υπηρεσίες. Θα πρέπει να εφαρμοστούν το ταχύτερο δυνατό ολοκληρωμένες στρατηγικές που περιλαμβάνουν εμπειριστατωμένη ατομική αξιολόγηση της ανεργίας για να μειωθεί σημαντικά και να προληφθεί η μακρόχρονη και διαρθρωτική ανεργία. Η ανεργία των νέων και το ζήτημα των νέων εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης θα πρέπει να συνεχίσει να αντιμετωπίζεται με την πρόληψη της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου και τη διαρθρωτική βελτίωση της μετάβασης από την εκπαίδευση στην απασχόληση, μεταξύ άλλων μέσω της πλήρους εφαρμογής των εγγυήσεων για τη νεολαία ⁽¹⁾.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποσκοπούν σε άρση των αντικινήτρων και των εμποδίων, και στην παροχή κινήτρων για συμμετοχή στην αγορά εργασίας ιδίως για τα άτομα με χαμηλό εισόδημα και τα δεύτερα εργαζόμενα μέλη της οικογένειας και για τα άτομα που είναι πιο απομακρυσμένα από την αγορά εργασίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποστηρίζουν ένα κατάλληλο περιβάλλον εργασίας για τα άτομα με αναπηρίες, μεταξύ άλλων μέσω στοχοθετημένης χρηματοδοτικής στήριξης και υπηρεσιών που τους επιτρέπουν να συμμετέχουν στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν την ισότητα των φύλων και την αυξημένη συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας, μεταξύ άλλων εξασφαλίζοντας ίσες ευκαιρίες και επαγγελματική εξέλιξη και εξαλείφοντας τα εμπόδια στη συμμετοχή των γυναικών σε ηγετικές θέσεις σε όλα τα επίπεδα λήψης αποφάσεων. Το μισθολογικό χάσμα θα πρέπει να αντιμετωπιστεί. Θα πρέπει να εξασφαλιστεί ίση αμοιβή για ίση εργασία ή για εργασία ίσης αξίας, και μισθολογική διαφάνεια. Η συμφιλίωση επαγγελματικής, οικογενειακής και προσωπικής ζωής για γυναίκες και άνδρες θα πρέπει να προωθηθεί, ιδίως μέσω της πρόσβασης σε οικονομικά προσιτή και μακροχρόνια φροντίδα υψηλής ποιότητας και σε προσχολική εκπαίδευση και φροντίδα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι οι γονείς και όλα τα πρόσωπα με υποχρεώσεις φροντίδας έχουν πρόσβαση σε αρμόζουσες άδειες για οικογενειακούς λόγους και ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας, με στόχο την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής, οικογενειακής και προσωπικής ζωής, και να προωθήσουν την ισορροπημένη χρήση των εν λόγω δικαιωμάτων μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Κατευθυντήρια γραμμή 7: Βελτίωση της λειτουργίας των αγορών εργασίας και της αποτελεσματικότητας του κοινωνικού διαλόγου

Προκειμένου να επωφεληθούν από ένα δραστήριο και παραγωγικό εργατικό δυναμικό και νέους τρόπους εργασίας και επιχειρηματικά μοντέλα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργαστούν με τους κοινωνικούς εταίρους σχετικά με δίκαιες, διαφανείς και προβλέψιμες συνθήκες εργασίας, με την εξισορρόπηση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Θα πρέπει να μειώσουν και να αποτρέψουν τον κατακερματισμό στο εσωτερικό των αγορών εργασίας, να καταπολεμήσουν την αδήλωτη εργασία και να προωθήσουν τη μετάβαση σε μορφές απασχόλησης αορίστου χρόνου. Οι κανόνες για την προστασία της απασχόλησης, το εργατικό δίκαιο και οι φορείς απασχόλησης θα πρέπει στο σύνολό τους να παρέχουν, αφενός, το κατάλληλο περιβάλλον για προσλήψεις και, αφετέρου, την απαραίτητη ευελιξία στους εργοδότες να προσαρμόζονται γρήγορα στις μεταβολές της οικονομικής συγκυρίας, διατηρώντας ταυτόχρονα τη δέουσα ασφάλεια και ένα υγιές, ασφαλές και κατάλληλα προσαρμοσμένο περιβάλλον εργασίας για τους εργαζομένους,

⁽¹⁾ EEC 120 της 26.4.2013, σ. 1.

προστατεύοντας τα εργασιακά δικαιώματα και διασφαλίζοντας την κοινωνική προστασία. Θα πρέπει να αποτρέπονται οι σχέσεις απασχόλησης που οδηγούν σε επισφαλείς συνθήκες εργασίας, μεταξύ άλλων στην περίπτωση των εργαζομένων σε πλατφόρμες, και με την καταπολέμηση της κατάχρησης των άτυπων συμβάσεων. Θα πρέπει να εξασφαλιστεί η πρόσβαση σε αποτελεσματικό και αμερόληπτο μηχανισμό επίλυσης διαφορών καθώς και το δικαίωμα επανόρθωσης, το οποίο περιλαμβάνει την καταβολή εύλογης αποζημίωσης, σε περιπτώσεις καταχρηστικής απόλυσης.

Οι πολιτικές θα πρέπει να έχουν ως στόχο τη βελτίωση και την υποστήριξη της συμμετοχής στην αγορά εργασίας, της αντιστοίχισης και των μεταβάσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργοποιούν και να διευκολύνουν αποτελεσματικά αυτούς που μπορούν να συμμετέχουν στην αγορά εργασίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα των ενεργών πολιτικών για την αγορά εργασίας διευρύνοντας τη στόχευση, την εμβέλεια και την κάλυψή τους και συνδέοντάς τις καλύτερα με την εισοδηματική στήριξη στους ανέργους, για όσο αναζητούν εργασία και με βάση τα δικαιώματα και τις ευθύνες τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να στοχεύουν στη δημιουργία πιο αποδοτικών και αποτελεσματικών δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης, εξασφαλίζοντας έγκαιρη και εξατομικευμένη βοήθεια σε όσους αναζητούν εργασία, στηρίζοντας τη ζήτηση της αγοράς εργασίας και εφαρμόζοντας διαχείριση βάσει επιδόσεων.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν στους ανέργους επαρκή επιδόματα ανεργίας με εύλογη διάρκεια, σύμφωνα με τις εισφορές τους και τους εθνικούς κανόνες επιλεξιμότητας. Τα εν λόγω επιδόματα δεν θα πρέπει να λειτουργούν ως αντικίνητρο για τη γρήγορη επιστροφή στην απασχόληση και θα πρέπει να συνοδεύονται από ενεργές πολιτικές για την αγορά εργασίας.

Η κινητικότητα των εκπαιδευομένων και των εργαζομένων θα πρέπει να υποστηρίζεται επαρκώς με σκοπό τη βελτίωση της απασχολησιμότητας, των δεξιοτήτων και την πλήρη αξιοποίηση του δυναμικού της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας, εξασφαλίζοντας παράλληλα δίκαιους όρους για όλους όσους ασκούν διασυνοριακή δραστηριότητα και ενισχύοντας τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των εθνικών διοικητικών αρχών όσον αφορά τους μετακινούμενους εργαζομένους. Θα πρέπει να αρθούν τα εμπόδια για την κινητικότητα στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, των επαγγελματικών και ατομικών συντάξεων και να απλοποιηθεί η αναγνώριση των προσόντων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι διοικητικές διαδικασίες δεν αποτελούν περιττό εμπόδιο για τους εργαζομένους από άλλα κράτη μέλη που αποδέχονται μια θέση εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των διασυνοριακών εργαζομένων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να αποτρέπουν την καταχρηστική εφαρμογή υφισταμένων κανόνων και να αντιμετωπίζουν τα βαθύτερα αίτια της «φυγής εγκεφάλων» από ορισμένες περιοχές, μεταξύ άλλων με τη λήψη κατάλληλων μέτρων περιφερειακής ανάπτυξης.

Με βάση τις υφιστάμενες εθνικές πρακτικές, και προκειμένου να υπάρξει πιο αποτελεσματικός κοινωνικός διάλογος και να επιτευχθούν καλύτερα κοινωνικοοικονομικά αποτελέσματα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν την έγκαιρη και ουσιαστική συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στον σχεδιασμό και την εφαρμογή μεταρρυθμίσεων και πολιτικών σε θέματα απασχόλησης, κοινωνικά και, κατά περίπτωση, οικονομικά θέματα, μεταξύ άλλων με την παροχή στήριξης για την ενίσχυση των ικανοτήτων των κοινωνικών εταίρων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν τον κοινωνικό διάλογο και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Οι κοινωνικοί εταίροι θα πρέπει να ενθαρρύνονται να διαπραγματεύονται και να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις σε ζητήματα που τους αφορούν, με πλήρη σεβασμό της αυτονομίας τους και του δικαιώματος στη συλλογική δράση.

Όπου κρίνεται σκόπιμο και βασιζόμενα στις υφιστάμενες εθνικές πρακτικές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν υπόψη την εμπειρία των σχετικών οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών όσον αφορά την απασχόληση και τα κοινωνικά ζητήματα.

Κατευθυντήρια γραμμή 8: Προαγωγή των ίσων ευκαιριών για όλους, προώθηση της κοινωνικής συμπερίληψης και καταπολέμηση της φτώχειας

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν αγορές εργασίας χωρίς αποκλεισμούς, ανοιχτές σε όλους, θεσπίζοντας αποτελεσματικά μέτρα για την καταπολέμηση κάθε μορφής διακρίσεων και την προαγωγή των ίσων ευκαιριών για τις υποεκπροσωπούμενες ομάδες στην αγορά εργασίας, με τη δέουσα προσοχή στην περιφερειακή και εδαφική διάσταση. Θα πρέπει να διασφαλίσουν την ίση μεταχείριση όσον αφορά την απασχόληση, την κοινωνική προστασία, την υγεία και τη μακροχρόνια περίθαλψη, την εκπαίδευση και την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες, ανεξαρτήτως φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή σεξουαλικού προσανατολισμού.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εκσυγχρονίσουν τα συστήματα κοινωνικής προστασίας, ώστε να παρέχουν επαρκή, ουσιαστική, αποτελεσματική και βιώσιμη κοινωνική προστασία σε όλα τα στάδια της ζωής του ατόμου, με την ενθάρρυνση της κοινωνικής ένταξης και της ανοδικής κοινωνικής κινητικότητας, με την παροχή κινήτρων για τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας και με την αντιμετώπιση των ανισοτήτων, μεταξύ άλλων με τον σχεδιασμό των συστημάτων φορολογίας και παροχών. Η συμπλήρωση των καθολικών προσεγγίσεων με επιλεκτικές προσεγγίσεις θα βελτιώσει την αποτελεσματικότητα των συστημάτων κοινωνικής προστασίας. Ο εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής προστασίας θα πρέπει να οδηγήσει στη βελτίωση της πρόσβασης, της ποιότητας, της επάρκειας και της βιωσιμότητας.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναπτύξουν και να ενσωματώσουν τις τρεις συνιστώσες της ενεργού συμπερίληψης: επαρκής εισοδηματική στήριξη, αγορές εργασίας χωρίς αποκλεισμούς και πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες στήριξης, κάλυψη των ατομικών αναγκών. Τα συστήματα κοινωνικής προστασίας θα πρέπει να εξασφαλίζουν επαρκείς παροχές ελάχιστου εισοδήματος για κάθε άνθρωπο που δεν διαθέτει αρκετούς πόρους και να προωθούν την κοινωνική ένταξη, παρακινώντας τα άτομα να συμμετέχουν ενεργά στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία, μεταξύ άλλων μέσω στοχευμένων κοινωνικών υπηρεσιών.

Η διαθεσιμότητα οικονομικά προσιτών, προσπελάσιμων και ποιοτικών υπηρεσιών, όπως η προσχολική εκπαίδευση, η εξωσχολική φροντίδα, η εκπαίδευση, η κατάρτιση, η στέγαση, η υγεία και η μακροχρόνια περίθαλψη, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την εξασφάλιση ίσων ευκαιριών. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στην καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, συμπεριλαμβανομένης της φτώχειας των εργαζομένων και της παιδικής φτώχειας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν την πρόσβαση όλων, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών, στις βασικές υπηρεσίες. Για όσους έχουν ανάγκη ή βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν πρόσβαση σε επαρκή κοινωνική στέγαση ή στεγαστική βοήθεια. Θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ειδικές ανάγκες των ατόμων με αναπηρίες, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας, σε σχέση με τις προαναφερόμενες υπηρεσίες. Η έλλειψη στέγης θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με εξειδικευμένο τρόπο.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν έγκαιρη πρόσβαση σε οικονομικά προσιτή προληπτική και θεραπευτική υγειονομική περίθαλψη καθώς και μακροχρόνια

περίθαλψη υψηλής ποιότητας, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα.

Λόγω της αύξησης της μακροζωίας και των δημογραφικών αλλαγών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κατοχυρώσουν την επάρκεια και τη βιωσιμότητα των συνταξιοδοτικών συστημάτων για εργαζόμενους και αυτοαπασχολούμενους, παρέχοντας ίσες ευκαιρίες σε γυναίκες και άνδρες να αποκτήσουν συνταξιοδοτικά δικαιώματα, μεταξύ άλλων μέσω συμπληρωματικών συστημάτων για τη διασφάλιση επαρκούς εισοδήματος. Οι μεταρρυθμίσεις των συνταξιοδοτικών συστημάτων θα πρέπει να στηρίζονται από μέτρα παράτασης του επαγγελματικού βίου, όπως η αύξηση της πραγματικής ηλικίας συνταξιοδότησης, και να πλαισιώνονται από στρατηγικές ενεργού γήρανσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθιερώσουν έναν εποικοδομητικό διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους και άλλα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη και να επιτρέψουν την κατάλληλη σταδιακή εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων.